

İHSAN

Bir gün İmam Hüseyin (ra) Efendimiz, namaz için abdest aldığı zaman rengi sarardı ve titredi. İbadetini bitirdikten sonra kendisine bunun sebebi sorulunca şu cevabı verdi: “Arşın Rabbinin divanına duran kimsenin O’nun celalinden utanarak renginin değişmesi lazımdır.”

Bir gün Müslim bin Yesar (ra) namaz kılarken, aniden mescidin bir kısmı çökuverdi. Fakat o, bunu hissetmedi.

İmam Ali bin Ebû Talip (k.v) yerin ve göklerin taşıyamadığı emaneti eda ederken titrerdi. Bu emanet, namazdır.

Sâliha hatunlardan birini, namaz esnasında bir yılan kırk yerinden ısırıldı. Ama o, namazdan aldığı tat sebebiyle hiçbir acı hissetmedi.

Bir gün Müslim bin Yaser (ra) namaz kılarken, evinin bir köşesi yanmaya başladı. Halk, yangını söndürüp onu kurtarıncaya kadar hiçbir şey hissetmedi.

Ceriri der ki: “Ben zorla uyku uyumaya utanırım. Uykum gelip gözlerim kapanıncaya kadar beklerim.”

Muaze binti Abdullah (ra) kırk yıl gözünü kaldırıp gökyüzüne bakmadı. Daima şöyle derdi:

“Ben Habib (Allah) kendisine bakarken uyuyana şaşarım!” Bazen Hakk’ın celali ve azametini tefekkür ederken kendinden geçerdi.

□□□□□□□□□□ **Davut (as) Hakk'ın celalinden duyduğu heybetten ötürü başını gökyüzüne kaldırmazdı.**

□□□□□□□□□□ **İbn-i Sinan (ra) der ki: “Allah boş yere İbrahim (as)’ı kendisine dost seçmedi. Onun kalbi Hakk'ın celaliyle havada uçan kuşlar gibi çırpınırdı.**

□□□□□□□□□□ **Said olanların üç alameti vardır:**

□□□□□□□□□□ **Nebiy-i Muhtar (sa)'in sünnetine sarılmak.**

□□□□□□□□□□ **Hakk'ın dostlarıyla birlikte olmak.**

□□□□□□□□□□ **Melik ve Cebbar olan Allah'tan utanmak.**

□□□□□□□□□□ **Zebur'da şunlar yazılı idi: “Kulum dua ettiği zaman duasını kabul etmemeyi şanıma yakıştıramıyorum. Kulumun benim davetime icabet etmemesinden ben utanıyorum!”**

□□□□□□□□□□ **Resulullah (s.a.v) Efendimiz□ şöyle buyurdular:**

□□□□□□□□□□ **“İhsan, Allah'ı görmüyormuşçasına O'na ibadet etmendir. Sen O'nu görmesende O seni görmektedir.”**

□□□□□□□□□□ **Fudayl bin İyaz (ra) bazen şöyle dua ederdi: “İlahi anlayabilse senden haya etmesinden dolayı konuşamayacak olan kimseye sen rahmet et!”**

Amir bin Kays (ra) bir gün namaz kılarken, birden aslanlar etrafını sardı. Namazını bitirince, şöyle diyerek eliyle onların sırtını okşadı: “Sizler, Allah’ın yırtıcı hayvanlarıysanız ben de O’nun kuluyum!” Kendisine aslanlardan nasıl korkmadığını hayretle soranlara şu cevabı verdi: “Ben Rabbimden başka bir şeyden korkmaktan utanırım.”

Salih Mürri (ra) anlatır:

“Bir gece rüyamda Rabbimi gördüm. O’nun yüceliğinin karşısında bir sivrisinek gibi olmuş: “Sana geldim, Sana geldim! Dedim. Bunun üzerine Rabbim bana şöyle dedi: “Beni arzu edenleri bilirim. Onların iniltilerini duyar ve hareketlerini görürüm. Kalplerinden ve iç âlemlerinden haberdarım.” Bu sözlerden sonra O’ndan utanarak kendimden geçtim.”

Bir gün Hasan-ı Basri (ra) yüksek bir yere çıkmış ezan okuyordu. “Eşhedü en lâ ilahe illallah” dediği zaman, Hakk’ın celaline dayanamayarak bayılıp düştü.

Hiz. Aişe annemiz (ra) şöyle anlatır:

“Resulullah (s.a.v) bizimle konuşur, biz de onunla konuşur karşılıklı sohbet ederdik. Namaza durduğunda ise sanki birbirimizi hiç tanıımıyormuş gibi olurduk.”

İrfan sahiplerinden biri, Efendimiz (s.a.v)’in “Namaz gözümün nurudur” hadisinin manası hakkında şöyle demiştir: “Namaz gözünün nuru olmadı. Ancak İhsan, Allah’ı görüyormuşçasına O’na ibadet etmendir. Sen O’nu görmeden de O seni görmektedir, hadisinin sırrı ile namazı kılarken zaman göz bebeği nurlanıp, görmeye başlardı.

Fudayl bin İyaz (ra) anlatır:

□□□□□□□□□□ “Zünnûn’un arkasında ikindi ikindi namazı kılmaya durduk. Zünnun tekbir almak isteyip elini kaldırdığında “Allah” deyince, hayretten adeta cansız bir şekilde dona kaldı. Bir süre sonra ancak “ekber” diyebildi. Ben Zünnun’un heybetli tekbir sedasını duyduğum zaman kalbim yerinden fırlayacakmış gibi olurdum.”

□□□□□□□□□□ Bu meydanda şu şiiri mealen zikredebiliriz:

□□□□□□□□□□ “İnsanların rablerinden utanması azaldı, artık hepsinin takvası görünüşte kaldı. Dünya işlerine dalıp elbisesindeki kire aldırılmaz oldu.

□□□□□□□□□□ Ailesinin dargınlığından korkup Mevlânın dargınlığına aldırılmaz oldu.

□□□□□□□□□□ Enes bin Malik (ra)’ın rivayet ettiğine göre, Resulullah (sa) Efendimiz, Recep ayına girdi zaman şöyle dua ederdi:

□□□□□□□□□□ “Allah’ım Recep ve Şaban’ı bizim için mübarek eyle, bize Recep ve Şaban’da hayırlar ver ve bizi Ramazan’a kavuştur.”

□□□□□□□□□□ Bu hadis-i şerifin içinde barındırdığı manalardan biri de Salih amel işlemek için uzun ömür istemektir. Ömrünü Allah’a adamak ve Allah için Salih amel işlemek, Allah’ın elçisinin varisleri olan âriflerin gayesi ve takva sahiplerinin hâlidir.